

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/125/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120304477
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120304477.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v spore žalobcu: STAVA-JP, s.r.o., so sídlom 17. novembra 958, 022 01 Čadca, IČO: 36 401 021, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti žalovanému: LIFEstav s.r.o., so sídlom Bitarová 242, 010 04 Bitarová, IČO: 51 842 017, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Jánom Kasenčákom, advokátom, so sídlom W. XX, XXX XX W. - mestská časť A. P., v konaní o zaplatenie 9.157,23 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/175/2020-96 zo dňa 13. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/175/2020-96 zo dňa 13. mája 2021 potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 9.157,23 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.002,90 Eur od 18.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.314,90 Eur od 27.03.2020 do zaplatenia a zo sumy 4.839,43 Eur od 26.04.2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 9.157,23 Eur spolu s úrokmi z omeškania, paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a trov konania, ktorý nárok odôvodnil tým, že žalobca na základe objednávky vykonal práce a vystavil faktúry, ktoré žalovaný neuhradil.

3. Žalovaný v odpore voči platobnému rozkazu, vydanému v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 11.06.2020 uviedol, že žalobca nedoručil žalovanému faktúry, nepredložil žiaden dôkaz o ich doručení, žalobca nikdy žalovanému neodovzdal dielo a ani nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by bol vôbec oprávnený vyzvať žalovaného k prevzatíu diela, ani súpis k faktúram nepredložil. Žalobu považoval za predčasnú.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu uviedol, že odpor považuje za účelový. Faktúry žalovanému doručil aj poštou, aj elektronicky a poukázal na podacie lístky. Dokonca aj predžalobná výzva bola žalovanému doručovaná a zásielka bola prevzatá. Žalobca má informáciu, že spoločnosť Stavizol, s.r.o. uhradila žalovanému za všetky práce, teda aj tie, ktoré vykonal žalobca pre žalovaného ako

subdodávateľ. Žalobca všetky práce vykonal a po jeho prácach bola natihnutá fasádna farba iným subjektom. Ak by práce zo strany žalobcu neboli vykonané riadne, nemohlo by dôjsť ani k natihnutiu fasády.

5. Okresný súd poukázal na vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie ust. § 150, § 151, § 153 ods. 1, 2, § 215 ods. 1, § 191 CSP v spojení s § 261 ods. 1, § 266 ods. 1, 2, 3, § 536 ods. 1, § 546, § 548 ods. 1, § 369, § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

6. Okresný súd mal preukázané, že žalovaný si objednal u žalobcu práce Objednávkou č. 2/2020 zo dňa 12.02.2020. Rozsah prác a cena za dielo spolu s platobnými podmienkami boli riadne dohodnuté v danej písomnej objednávke, v rámci ktorej sa zmluvné strany dohodli, že potvrdená objednávka je považovaná za zmluvu o dielo. Daná objednávka je opatrená podpismi oboch zmluvných strán (č.l. 9 - 10 spisu). Okresný súd posúdil, že písomnou Objednávkou č. 2/2020 strany uzavreli zmluvu o dielo, v dôsledku čoho medzi nimi vznikol obchodno-závazkový vzťah spravujúci sa Obchodným zákonníkom. Ďalej mal okresný súd preukázané, že žalobca vystavil žalovanému faktúry za vykonané práce, a to faktúru č. 004/2020 zo dňa 13.03.2020 na sumu 2.002,90 Eur so splatnosťou 17.03.2020 (sieťka, druhá sterka, špalety, dolepenie styroduru, prebrusovanie, úprava podkladu), faktúru č. 005/2020 na sumu 2.314,90 Eur so splatnosťou 26.03.2020 (sieťka, druhá sterka, špalety, prebrúsenie nerovností fasády, prebrúsenie sokla, dolepenie extr. pol. okapnica), faktúru č. 010/2020 na sumu 4.839,43 Eur so splatnosťou 25.04.2020 (špalety, vylepy balkónov styrodur a stien, mon. dem. lešenia strecha) (č.l. 11 - 13 spisu). Následne listom zo dňa 15.04.2020 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie vystavených faktúr č. 004 a 005 z dôvodu uplynutia splatnosti. Opätovne vyzval žalovaného listom zo dňa 12.05.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

7. Okresný súd poukázal na tvrdenie žalovaného v odpore, že mu nikdy neboli doručené faktúry a následne pred okresným súdom na nariadenom pojednávaní tvrdenie, že pre vystavenie účtovného dokladu je potrebné, aby dielo sa odovzdalo a prevzalo a aby zhotoviteľ preukázal, čo vlastne vykonal. Nemôže automaticky fakturovať to, čo je objednávkou.

8. Z predložených podacích lístkov a z potvrdenia o doručení zásielky, ako aj zo sledovania zásielok Slovenskej pošty mal okresný súd preukázané, že žalobca doručoval zásielky žalovanému, a to faktúry a výzvy, pričom po preukázaní danej skutočnosti žalovaný nerozporoval tvrdenie žalobcu, ani nepreukázal, že by obsahom zásielok bolo niečo iné, než tvrdil žalobca. Navyiac, žalovaný bol vyzvaný aj uznesením okresného súdu zo dňa 03.09.2020, aby sa k danému vyjadreniu žalobcu vyjadril, avšak napriek tejto výzve žalovaný sa k daným skutočnostiam nevyjadril. Okresný súd posúdil, že faktúry a výzvy boli žalovanému riadne doručované a dostali sa do jeho dispozície.

9. Okresný súd ďalej poukázal na to, že žalovaný pred začatím pojednávania pri pokuse súdu o zmierovacie konanie navrhol dohodu, že zaplatí žalobcovi sumu 6.990,- Eur. Následne v priebehu konania tvrdil, že túto sumu neuznáva, ale vychádza len z toho, čo je v položkách faktúr. Teda na jednej strane namietal existenciu faktúr a ich doručenie, následne tvrdil, že žalobca nepreukázal vykonané práce, hoci celé dielo je už v úžitku a bez tých prác by nebolo ešte dokončené a žalovaný netvrdil, že by tie práce, ktoré mal vykonať žalobca, vykonal niekto iný, ani to nepreukázal. Hoci podľa jeho slov, že neuznáva sumu 6.990,- Eur, dokonca namietal odovzdanie diela, bol ochotný zaplatiť danú sumu, a to aj napriek tvrdeniam o nepreukázaní vykonaní prác, v ktorej súvislosti okresný súd poukázal na viditeľný rozpor a logiku v tvrdeniach žalovaného. Pokiaľ žalovaný namietal faktúry s poukazom na ust. § 71 zákona č. 222/2004 Z.z., tak okresný súd uviedol, že dané konanie nie je konaním daňovým, a jeho predmetom nie je skúmanie správnosti účtovania. Žalovaným rozporovaný postup žalobcu a faktúr z účtovaného hľadiska pre toto konanie bolo irelevantné.

10. Okresný súd posúdil za nesporné, že žalobca vykonal objednané práce, pričom žalovaný ani nerozporoval, že celé dielo je už v užívaní a objednávateľom aj uhradené a nerozporoval ani tvrdenie žalobcu, že bez vykonania jeho prác by sa nemohli vykonať ďalšie práce, ako je fasáda a podobne. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca objednané práce vykonal riadne a včas a následne boli vykonávané ďalšie práce na odovzdanie celého diela. Žalobca celé dielo nemohol odovzdať, keďže ho ani nevykonával, ale vykonal iba konkrétne práce, ktoré boli objednané a následne fakturované vo faktúrach. Z ničoho nevyplývalo, že by žalovaný mal výhrady voči vykonaným prácam po ich dokončení.

Žalovaný až v priebehu konania namietal doručenie faktúr, hoci práce žalobca vykonal. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca nepredložil súpisy k faktúram, podľa okresného súdu jednak je to účtovná vec a jednak bolo nepochybné, že práce boli vykonané. Predsa, pokiaľ by práce neboli vykonané žalobcom, tak by nemohli byť vykonané následné práce ďalším subjektom a nebolo by celé dielo dané do úžitku objednávateľovi. Z ničoho nevyplývalo, že by žalovaný niekedy namietal práce žalobcu, že by ich reklamoval a nebol s nimi spokojný, a to ani s objednaným rozsahom a ani, že by objednané práce vykonal iný subjekt než žalobca, čo ani tvrdené nebolo. Argumentáciu žalovaného, že dielo nebolo odovzdané a že nebola kontrola kvality vykonania diela, okresný súd považoval za účelovú, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že po vykonaní prác žalobcom boli následne vykonávané práce iným subjektom, a následne bolo celé dielo dané do úžitku. Ak by boli nejaké nedostatky, či výhrady zo strany žalovaného, resp. že by nedošlo k vykonaniu prác žalobcom, tak by predsa dielo nemohlo byť odovzdané do úžitku, ani bez výhrad a neboli by dokončené ďalšie práce bez vykonania prác žalobcom, čo žalovaný nerozporoval.

11. Pokiaľ žalovaný na pojednávaní tvrdil, že žaloba je predčasná a žalobca nech si splní svoje povinnosti tak, že doručí žalovanému faktúry s náležitosťami a mal za to, že vo faktúre sú aj práce navyše, tak okresný súd zdôraznil zmluvné dojednanie v Objednávke č. 2/2020, v rámci ktorej bol dohodnutý rozsah prác a cena a zároveň aj to, že žalovaný je povinný vykonať úhradu prevodom na účet po prevzatí faktúry, teda nie po dokončení prác, či oficiálneho odovzdania diela. Okresný súd poukázal na ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie po vystavení faktúry, teda ak žalovaný namietal odovzdanie diela, či náležitosti/prílohy faktúry, pre zaplatenie to bolo irelevantné. Splatnosť bola dohodnutá, ako aj platobné podmienky v Objednávke č. 2/2020, ktorá je zmluvou o dielo. Okresný súd poukázal na listinu, ktorá je odpoveďou spoločnosti Stavizol, s.r.o., pre ktorú pracoval žalovaný a išlo o dielo, na ktorom vykonával práce aj žalobca pre žalovaného. Z danej listiny vyplývalo prehlásenie tejto spoločnosti o tom, že prevzala dielo od žalovaného a za vykonané práce a dielo žalovanému zaplatila s tým, že neeviduje žiadne záväzky voči žalovanému. Taktiež uviedla, že vo vzťahu k žalovanému boli reklamované práce. Okresný súd z tejto listiny za nesporné považoval to, že žalovaný odovzdal celé dielo konečnému objednávateľovi, že spoločnosť Stavizol, s.r.o. žalovanému za dielo riadne zaplatil, ako aj, že na danom diele vykonal práce aj žalobca na základe objednávky žalovaného a žalovaný nikdy vykonané práce nenamietal, nereklamoval. Žalovaný tvrdenie, že žalobca si účtuje aj práce navyše ničím nepreukázal. Okresný súd opätovne poukázal na to, že žalovaný na jednej strane nič neuznával v priebehu konania s tým, že žalobca dielo neodovzdal a namietal faktúry, avšak na druhej strane sa chcel dohodnúť tak, že uhradí žalobcovi sumu 6.990,- Eur, pričom nebolo zrejmé, ako dospel k takejto sume. Z uvedených rozporných a nelogických tvrdení žalovaného mal okresný súd za nepochybné, že ide o účelovú a špekulatívnu obranu. Bolo preukázané, že žalobca práce vykonal, po vykonaní jeho prác bez námietok pokračovali ďalšie následné práce, ktoré bez vykonania prác žalobcom by sa nemohli vykonať. Žalovaný po vykonaní prác nič nenamietal, celé dielo bolo následne odovzdané do užívania a žalovaný ako subdodávateľ mal zaplatené svoje pohľadávky. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn 6Co/15/2020, tak okresný súd uzavrel, že v žiadnom prípade nejde o obdobnú vec, nie sú podrobne známe okolnosti danej veci a nemožno automaticky aplikovať vyslovený názor z tejto veci.

12. K tvrdeniu žalovaného, že nemohol vady reklamovať, nakoľko dielo nebolo odovzdané, okresný súd zdôraznil, že toto tvrdenie žalovaného je účelové, keďže je nesporné, že žalovaný dielo odovzdal generálnemu objednávateľovi spoločnosti Stavizol, s.r.o. aj s prácami vykonanými žalobcom na základe objednávky žalovaného, ktorú skutočnosť žalovaný nerozporoval, nenamietal, ani nepreukázal opak. Okresný súd mal za zrejmé, že faktúry síce neobsahovali osobitné súpisy, či dodacie listy, avšak z dokazovania vyplynulo, že práce boli vykonané tým, že žalovaný dielo odovzdal, odovzdal ho aj s prácami vykonanými žalobcom bez námietok voči žalobcovi a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie za vykonanie objednaných prác.

13. Podľa okresného súdu žalovaný zavádzal tvrdením, že nemá doručené faktúry od žalobcu, ale zároveň vedel, že faktúry nespĺňajú náležitosti, že nebol súpis k faktúre, v ktorej súvislosti sa kladie otázka, ako žalovaný mohol vedieť, že faktúry nemajú náležitosti v zmysle § 71 zákona č. 222/2004 Z.z., pokiaľ ich nemal doručené, ako tvrdil. K poukazu žalovaného na ust. § 71 zákona č. 222/2004 Z.z. okresný súd uviedol, že ide o definíciu faktúry a nie je zrejmé, aké náležitosti chýbajú vystavenej faktúre. Ďalej poukázal na to, že žalobca vystavil 3 faktúry a žalovaný uvádza faktúru v jednotnom čísle bez bližšej špecifikácie, teda nie je zrejmé, ktorú faktúru má na mysli. Okresný súd nezistil rozpor s daným

ustanovením, pričom zvýraznil, že v tomto konaní nie je predmetom DPH, teda správnosť účtovania, správnosť vystavovania účtovných dokladov, ale plnenie povinností na základe zmluvy o dielo.

14. Okresný súd vykonané dôkazy hodnotil v zmysle ust. § 191 CSP a posúdil, že nárok žalobcu je opodstatnený. Žalobca svoje tvrdenia riadne preukázal. Žalovaný svoje tvrdenia nielenže nepreukázal, ale vo svojich tvrdeniach si výrazne nelogicky rozporoval. Pokiaľ žalovaný chcel pred začatím pojednávania zaplatiť sumu 6.990,- Eur, nebolo zrejmé, prečo danú sumu nezaplatil. Na jednej strane žalovaný tvrdil, že ju chcel zaplatiť, na druhej strane, že žalobca nepredložil faktúry s náležitosťami a že účtoval práce navyiac. Z ničoho nevyplývalo, že by žalovaný niekedy namietal pred podaním žaloby rozsah prác, či faktúry. Žalovaný si objednal u žalobcu práce, v rámci dohody bola dojednaná aj cena a platobné podmienky. K tvrdeniu žalovaného, že práce neboli reálne odovzdané, okresný súd mal za nepochybné, že celé dielo bolo žalovaným odovzdané objednávateľovi a na základe zmluvy o dielo bol žalovaný povinný zaplatiť vystavené faktúry bez ohľadu na proces odovzdania diela. Z ničoho nevyplývala fakturácia prác navyiac, fakturované bolo to, čo bolo objednané a vykonané. Žalovaný ani nešpecifikoval, čo vo faktúrach je navyiac. Žiadna reklamácia nebola preukázaná, ani tvrdená, z čoho možno predpokladať, že žalobca vykonal objednané práce a žalovaný nemal výhrady. Podľa okresného súdu, právny zástupca žalobcu správne poukázal na to, že ak žalovaný tvrdí, že nedošlo k odovzdaniu diela od žalobcu, tak na základe akej skutočnosti žalovaný odovzdal dielo svojmu investorovi - spoločnosti Stavizol, s.r.o. a na základe akých skutočností žalovaný fakturoval svojmu objednávateľovi aj za práce vykonané žalobcom.

15. Vykonané práce neboli zo strany žalovaného reklamované a faktúra riadne špecifikuje fakturované práce, ktoré boli objednané. Pokiaľ žalovaný v závere konania uviedol, že žalobca nech preukáže, že dané práce vykonal on a nie pracovníci žalovaného, a že nemali žiadne vady, tým nepriamo potvrdil, že práce boli vykonané a potvrdil aj to, že dielo bolo odovzdané investorovi. Uvedenú argumentáciu žalovaného okresný súd zhodnotil ako nedôvodnú, keďže žalovaný riadne objednal práce u žalobcu, a preto nebol dôvod, aby ich vykonal iný subjekt, a to ani sám žalovaný. Ak žalovaný tvrdil, že vykonal tieto práce a nie žalobca, tak uvedené nepreukázal a z ničoho to nevyplývalo. Podstatným pre okresný súd bolo to, že žalobca vykonal objednané práce v danom rozsahu (opak nebol preukázaný, ako ani účtované práce navyiac), vystavil faktúry, ktoré mal žalovaný zaplatiť v zmysle zmluvy o dielo po vystavení faktúry, a preto bolo irelevantné, kedy bolo dielo odovzdané. Bolo nepochybné, že boli vystavené 3 faktúry za objednané práce v rôznych časových obdobiach, z čoho je zrejmé, že nebolo to v čase kompletného odovzdania zo strany žalobcu, ale postupne, teda faktúry neboli vystavené pri celkovom odovzdaní prác žalobcom a žalovaný bol povinný zaplatiť za práce po vystavení faktúry. Okresný súd posúdil vykonané dokazovanie za dostatočné pre právne a skutkové posúdenie veci, a preto žalobe vyhovel.

16. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo súm z jednotlivých faktúr od nasledujúceho dňa po ich splatnosti a zároveň aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur. Keďže žalovaný neuhradil vystavené faktúry, dostal sa do omeškania nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých faktúr. Okresný súd preto priznal úroky z omeškania v uplatnenej výške, ktorú posúdil ako primeranú a osobitne ju nedokazoval v zmysle ustanovení CSP. Pokiaľ žalovaný namietal úroky z omeškania, uvedenú námietku vyhodnotil okresný súd ako neopodstatnenú, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, teda tak, ako si to žalobca uplatnil. Taktiež priznal aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, keďže žalovaný sa dostal s plnením do omeškania, takže nárok na dané náklady je daný.

17. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol úspešný v celom rozsahu, priznal mu nárok na náhradu trov voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške náhrady rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia.

18. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K nesprávnym skutkovým zisteniam žalovaný poukázal na to, že napriek tomu, že v objednávke je použité slovo „Rozsah prác KZS a cena“, pod rozsahom sa evidentne myslí typ práce, nie konečný rozsah. Cena v objednávke je stanovená na jednotku, ktorou je buď meter štvorcový alebo bm alebo na kus. Podľa

žalovaného objednať si zhotovenie diela neznamená, že zhotoviteľ ho aj vykonal, keď na preukázanie vykonania diela sa vyžaduje akýkoľvek dôkaz, pričom žalobca žiaden takýto dôkaz nepredložil. Keďže cena za vykonanie diela sa odvíjala od ceny za práce vyjadrené ako násobok jednotkovej ceny, tak podľa ust. § 554 ods. 6 Obchodného zákonníka prichádza do úvahy zápisnica. Bol to žalobca, kto mal v súdnom konaní preukázať, že práce vykonal. Aj zo samotnej objednávky vyplýva „...„Spôsob vyplácania prác na etapy: vždy po ukončení a prebratí jednotlivéj steny.“ Z uvedeného vyplýva povinnosť žalobcu odovzdať, resp. vyzvať žalovaného na prevzatie, o čom žalobca v súdnom konaní nepredložil žiaden dôkaz. Zo súdneho spisu vyplýva, že rovno vystavil faktúru bez toho, aby si overil, či je na to oprávnený. Žalovaný namietal nesprávne skutkové zistenia, pretože žalobca nič neodovzdal a nijakým spôsobom nenotifikoval žalovaného, že dielo vykonal, preto žalovaný nemohol namietat vykonané práce, resp. reklamovať. Nenamietanie, resp. nereklamovanie prác nevyvoláva záver, že rozsah prác uvedený vo faktúrach bol žalobcom aj vykonaný. Záver o tom, že po prácach žalobcu bola natiahnutá fasádna farba iným subjektom, žalovaný považoval za tvrdenia bez akéhokoľvek dôkazu. Uviedol, že nemôže byť zaťažený dôkazným bremenom spočívajúcim v povinnosti preukázať, že určitá skutočnosť nenastala. K odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku žalovaný namietal, že skutkový záver nemá oporu v dokazovaní, pretože samotný žalobca predložil na pojednávaní konanom dňa 13.05.2021 listinu s vyjadrením tretej strany, z ktorej jasne vyplynulo, že práce odovzdané žalobcom mali vady. K odseku 21. odôvodnenia rozhodnutia žalovaný uviedol, že nepovažuje za pravdivé tvrdenie, že pred začatím pojednávania navrhol dohodu, že zaplatí žalobcovi 6.990,- Eur. Právny zástupca žalovaného jasne uviedol, že najskôr je potrebné preukázať rozsah plnenia a potom je možné prejsť si položky vo faktúrach a odrátať škodu. Žalovaný nárok neuznal. Za nesprávne považoval skutkové zistenie v odsekoch 23. a 24. odôvodnenia, že žalobca vykonal objednané práce „...„pretože zo záveru o tom, že celé dielo je už v užívaní a objednávateľom aj uhradené“, nemožno prijať záver, že žalobcom fakturované práce boli aj vykonané. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zdôraznil, že na stavbe vykonávali práce aj subdodávatelia žalovaného a okrem toho, ako aj z listinných dôkazov vyplýva, práce žalobcu a žalovaného boli odovzdávané tretej osobe, ktorá ich ale odovzdávala ďalej, nešli do majetku spoločnosti. Podľa žalovaného v súdnom konaní nebolo preukázané, že práce žalobcu boli podmienkou pre pokračovanie prác iných zhotoviteľov. Aj z listu tretej osoby vyplýva, že žalobca vykonal dielo vadne, a to bolo dôvodom na poníženie úhrad. Žalobca neuviedol, že tieto vady diela opravil, z čoho logicky vyplýva, že vady diela odstraňoval iný subjekt, a teda na zaplatenie niektorých prác nemá žalobca nárok. Vo vzťahu k odseku 33. odôvodnenia žalovaný uviedol, že tam uvedené skutočnosti zistil po tom, ako mu upomínací súd doručil platobný rozkaz spolu s prílohami. Považoval za nelogickú rečnícku otázku, ako mohol vedieť, že faktúry nemajú náležitosti v zmysle § 71 zákona č. 222/2004 Z.z., pokiaľ ich nemal doručené. Položil otázku, či stráca momentom doručenia príloh spolu s platobným rozkazom právo vyjadriť sa k listinným dôkazom. Súd tak odníma právo žalovanému brániť sa. Žalobca totiž faktúry doručoval žalovanému počas tzv. lockdownu, čo si možno súd prvej inštancie neuvedomil. K odseku 37. odôvodnenia rozhodnutia poukázal na to, že v objednávke je jasne uvedené, že žalobca mal dielo odovzdať (synalagmatický záväzok k záväzku žalovaného prebrať). Žalobca nepreukázal, že by dielo generálnemu investorovi alebo generálnemu dodávateľovi vykonával iba žalobca alebo iba žalobca a žalovaný. Žalovaný ďalej namietal nesprávne skutkové zistenie, že faktúra riadne špecifikuje fakturované práce, ktoré boli objednané. Žalovaný si neobjednával konkrétny rozsah v konkrétnych číslach, t.j. z objednávky nie je možné vyčísliť konečnú sumu, ale len jednotkové ceny. Ďalej zvýraznil, že to bol žalobca, ktorý má preukázať, že práce vykonal a že si oprávnene fakturuje cenu práce. Po splnení si povinnosti tvrdiť, nastupuje povinnosť predložiť dôkazy a na základe vykonaného dokazovania súd má prijať záver, či žalobca si splnil svoje dôkazné bremeno. Závery súdu prvej inštancie podľa žalovaného popierajú proces dokazovania v súdnom konaní a zaťažujú žalovaného povinnosťou preukázať niečo, čo sa nestalo, čo vyvoláva nerovnosť strán sporu. Okresný súd nesprávne otočil dôkaznú povinnosť.

19. Žalovaný ďalej namietal nesprávne právne posúdenie veci, ak okresný súd prijal záver, že konanie na súde nie je konaním daňovým, ani pre účely daňové, preto v rámci tohto konania je relevantné zistiť a preukázať len tie skutočnosti, ktoré sú predmetom konania, teda či vznikol nárok žalobcovi na zaplatenie. Okresný súd si neuvedomil, že objednávka obsahuje cenové dojednanie na jednotkové ceny, a teda pre správne určenie výšky celkovej fakturovanej sumy je nevyhnutné určiť, aký rozsah prác bol žalobcom dodaný. Ďalšou dôležitou skutočnosťou je, že sa nikto nemôže obohatiť na úkor druhého, to znamená, že žalobca má dostať zaplatené iba za to, čo vykonal. Okresný súd relativizovaním základných vecí pri výpočte nároku žalobcu umožňuje žalobcovi alebo žalovanému sa prípadne na úkor toho druhého obohatiť. K odsekmi 27., 28. a 29. odôvodnenia rozsudku žalovaný namietal, že okresný súd nesprávne právne posúdil vzájomné práva a povinnosti strán sporu v obchodno-právnom vzťahu, keď odhladol

na ďalšie ustanovenie, a to spôsob vyplácania prác na etapy: vždy po ukončení a prebratí jednotlivé steny. Z uvedeného jasne vyplýva, že samotné práce mali byť účtované po tom, ako boli vykonané etapovito, pričom etapovitosť je tu daná „stenou“, tzn. ak na jednej stene nehnuteľnosti žalobca vykoná práce určené v objednávke, tak je oprávnený vyzvať žalovaného ako objednávateľa (§ 554 Obchodného zákonníka) a objednávateľ je povinný prebrať práce. Okresný súd odhliadol od skutočnosti, že žalobca mal dielo odovzdať alebo sa pokúsiť dielo odovzdať žalovanému. Z uvedených dôvodov preto žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie alebo zmeniť a žalobu zamietnuť.

20. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 14.07.2021 (č.l. 118 - 119 spisu). Poukázal na protichodné skutkové tvrdenia žalovaného. Podľa žalobcu žalovaný klamal, že mu neboli doručené faktúry, pretože k tejto skutočnosti predložil podacie lístky, z ktorých vyplývalo, že faktúry boli zasielané poštou, taktiež e-mail, z ktorých vyplývalo, že faktúry boli zasielané. Ak žalovaný tvrdil, že mu nebola doručená predžalobná výzva právneho zástupcu žalobcu, tak žalobca náležitým spôsobom preukázal, že predžalobná výzva bola žalovanému riadne zaslaná. Žalovaný na zaslané faktúry nijakým spôsobom nereagoval a nereagoval ani na predžalobnú výzvu. Podľa žalobcu žalovaný úmyselne neuhradil predmetné faktúry, snaží sa natiehnuť ich reálne uhradenie na čo najdlhší čas. Zo strany žalobcu bolo dielo riadne a včas vykonané a bolo odovzdané žalovanému tak, aby tento mohol s ním ďalej nakladať, pričom žalovaný tak aj učinil a odovzdal ho svojmu objednávateľovi - spoločnosti STAVIZOL, s.r.o., ktorý toto i písomne potvrdil, čo je súčasťou súdneho spisu. Konanie žalovaného je pre žalobcu nepochopiteľné, pretože dielo bolo riadne a včas vykonané, zo strany žalovaného bolo ďalej odovzdané a predmetný dom - objekt SO 03 Kamence v Kysuckom Novom Meste je už dokonca užívaný, skolaudovaný, a teda slúži aj pre širokú verejnosť, ktorá si predmetné byty zakúpila. Zo strany žalovaného neboli vytkané žiadne vady a žalovaný žiadne nedorobky nenotifikoval. Taktiež žiadne nedostatky nerozporoval a ani nerozporoval, že by mu dielo alebo niečo nebolo odovzdané. Žalobca zdôraznil, že ak žalovaný tvrdí, že mu dielo nebolo odovzdané, tak nemohol na toto dielo ďalej vstupovať a nerozumel, ako mohol toto dielo ďalej odovzdávať spoločnosti STAVIZOL, s.r.o., teda s dielom nakladal, dokonca ho aj fakturoval, čo potvrdila spoločnosť STAVIZOL, s.r.o. aj to, že žalovaný dostal za vykonané práce úhradu. Zdôraznil, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno o akýchkoľvek vadách alebo nedorobkoch. Ak žalovaný uviedol, že žalobca mu fakturoval navyše práce, tak uvedené sa nezakladá na pravde a zo žiadnej faktúry, navyše práce fakturované nevyplývajú a takéto ani nie sú. Podľa žalobcu zo strany žalovaného boli skutkové tvrdenia produkované oneskorene, pričom v odvolaní produkuje nové skutkové tvrdenia. Poukázal na odpor proti platobnému rozkazu, ktorý je v zásade bezobsažný a neobsahuje skutkové tvrdenia, ktoré sa následne v odvolacom konaní snaží žalovaný tvrdiť. V súvislosti s rozdelením dôkazného bremena poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/81/2020. Podotkol, že žalovaný do konania nepredložil jediný dôkaz, dokonca v čase pandémie nesúhlasil, aby sa uskutočnilo konanie v neprítomnosti strán sporu, z ktorého je jednoznačne badateľná účelovosť jeho postupov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný do konania nepredložil jediný listinný dôkaz, neuniesol dôkazné bremeno a skutkové tvrdenia tvrdil až po koncentrácii súdneho konania, mal za to, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, a preto navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

21. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov žalovaného podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 387 ods. 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

22. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/125/2021-129 zo dňa 02.03.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 22.03.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

23. Podľa ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

24. Za viazanosti vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami bol rozsudok okresného súdu preskúmaný v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní (č.l. 107-111 spisu).

25. V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalovaného, vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi odvolateľa, ktoré v sebe zahŕňajú kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si určuje rozsah, ako má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

26. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalovaného krajský súd poukazuje na vyššie citované ust. § 387 ods. 2 CSP, ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže krajský súd sa stotožňuje so skutkovými, ako i právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku okresného súdu, viažucimi sa k napadnutému výroku a v podrobnostiach na ne odkazuje. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nebolo podľa názoru krajského súdu potrebné, aby podrobné skutočnosti, tak skutkového, ako aj právneho charakteru, ktoré boli uvedené v odôvodnení rozsudku okresného súdu, boli opätovne uvádzané aj v dôvodoch tohto rozhodnutia krajského súdu, pretože zákonné ustanovenie § 387 ods. 2 CSP umožňuje, aby sa krajský súd ako súd odvolací v odôvodnení obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorý postup je v súlade aj s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, z ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, v spojení aj s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 180/2005, podľa ktorého pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu sa odvolací súd v zásade môže obmedziť len na prevzatie odôvodnenia okresného súdu, ako aj uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo 190/2016 zo dňa 20.12.2017, z ktorého rovnako vyplýva, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok, preto určujúca je spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom, čo vytvára ich organickú jednotu. Ak sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje so závermi rozsudku okresného súdu, a odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci. Rozhodnutie odvolacieho súdu v podstate v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

29. Len na doplnenie a k odvolacím dôvodom žalovaného sa uvádza nasledovné.

30. Podstatou odvolania žalovaného bola námietka nesprávnych skutkových zistení okresného súdu podľa výsledkov vykonaného dokazovania a v dôsledku toho aj záver nesprávneho právneho posúdenia veci, s tvrdením žalovaného, že argumentácia okresného súdu sa neopiera o dôkazy, ale o domnienky a okresný súd závery vyvodzuje z faktov, ktoré tu nie sú. Podľa žalovaného okresný súd bez opory vo vykonaných dôkazoch to, čo tvrdil žalovaný, nepovažoval za relevantné, ale to, čo žalobca tvrdil, za relevantné považoval. Podľa žalovaného okresný súd akceptoval dôkazy označené žalobcom, ktoré nedostatočne vyhodnotil, nesprávne otočil dôkaznú povinnosť a nezhodnotil relevantnú obranu žalovaného.

31. K námietkam uvedeným v odvolaní žalovaného primárne odvolací súd uvádza, že tento vo svojom odvolaní neuviedol žiadnu podstatnú skutočnosť majúcu za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe súdu prvej inštancie, resp. o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia okresného súdu. V danom prípade okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav a podrobne opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán v prejednávanej

veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Závery, ktoré okresný súd prijal, dostatočným spôsobom vysvetlil. Odvolací súd mal za to, že skutkové a právne závery súdu prvej inštancie nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené.

32. Po oboznámení sa so spôsobom vykonávaného dokazovania pred súdom prvej inštancie krajský súd uvádza, že ani v tomto smere nebola daná relevantnosť odvolacej námietky žalovaného. Odvolací súd poukazuje na to, že v odôvodnení svojho rozsudku okresný súd uviedol dôkazy, z ktorých vyvodil skutkový záver, identifikoval zistený skutkový stav a následne prijatý právny záver riadnym spôsobom vyjadril. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je zvýrazniť tie dôkazy, ktoré mali pre vec podstatný, rozhodujúci význam, čo aj okresný súd uskutočnil. Ani pri hodnotení výsledkov dokazovania, ktoré uskutočnil okresný súd, nedošlo k nerovnakému prístupu, pretože všetky dôkazy vykonané pred okresným súdom tento súd hodnotil za aplikácie ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania pred okresným súdom vyšlo najavo. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého ...„Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov“. Právo na súdnu ochranu nie je spojené s právom na úspech v konaní a ani s tým, aby všeobecné súdy rozhodli v zmysle právneho názoru účastníka súdneho konania (I. ÚS 50/04).

33. V konaní pred súdom prvej inštancie, ako i v odvolacom konaní žalovaný primárne argumentoval nezaplatenie ceny diela vyúčtovaného žalobcom faktúrami 004/2020, 005/2020, 010/2020, ktorých vyúčtovaná cena bola priznaná napadnutým rozsudkom okresného súdu celkom v sume 9.157,23 Eur s tým, že žalobca nepreukázal, že dohodnuté dielo vykonal a žalovanému odovzdal podľa dojednania v objednávke. Podľa názoru žalovaného žalobca bez výzvy na prevzatie diela vystavil faktúry bez toho, aby si overil, či je na to oprávnený. Ak žalobca dielo neodovzdal, ani sa ho nepokúsil odovzdať, potom žalovaný ani nemohol práce reklamovať. Podľa žalobcu len zo záveru, že celé dielo je už v užívaní a práce boli objednávateľovi uhradené, nemožno prijať záver, že objednaný rozsah prác bol žalobcom aj vykonaný.

34. Podľa ust. § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

35. Pri riešení otázky, či zaplatenie žalobcom vystavených faktúr je závislé na dokončení diela a jeho odovzdaní žalovanému, bol rozhodujúci výklad zmluvy o dielo uzatvorenej medzi stranami sporu, podľa listiny označenej ako „Objednávka“ dňa 12.02.2020, obsahujúcej pečiatku a podpisy zmluvných strán, a to v zmysle jej dojednania, podľa ktorého ...„Potvrdená objednávka je považovaná za zmluvu o dielo uzatvorenú v zmysle Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.“

36. Podľa ust. § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu v čase dojednanom v zmluve. Pokiaľ zo zmluvy alebo z tohto zákona nevyplýva niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela.

37. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva, že vznik práva na zaplatenie ceny diela sa viaže na splnenie povinnosti vykonať dielo, pokiaľ sa účastníci v zmluve nedohodnú inak.

38. Podľa skutkových zistení súdom prvej inštancie, ktorými bol i odvolací súd podľa ust. § 383 CSP viazaný, v zmluve o dielo bol dohodnutý predmet a cena diela v časti: „Rozsah prác a cena, termín začatia prác, záručná doba na práce. V časti Platobné podmienky bolo dohodnuté, „Prevodom na účet so splatnosťou 2 dni od prevzatia faktúry, za ktorým dojednaním nasledovalo dojednanie označené Spôsob vyplácania prác na etapy: „Vždy po ukončení a prebratí jednotlivéj steny“. Ďalej bolo vyjadrené miesto vyhotovenia, a to: Obytný súbor Kamence, Kysucké Nové Mesto. Žalobca cenu vykonaných prác vyúčtoval faktúrami č. 004/2020 zo dňa 13.3.2020 so splatnosťou najneskôr do 17.3.2020, č. 005/2020 zo dňa 16.3.2020 so splatnosťou najneskôr do 26.3.2020 a č. 010/2020 zo dňa 20.4.2020 so splatnosťou

najneskôr 25.4.2020. Uvedené faktúry obsahovali v časti „Názov/popis“ údaje týkajúce sa špecifikácie prác, množstvo, MJ, cena bez DPH, DPH, spolu s DPH.

39. Ak aj žalovaný v podanom odvolaní poukazoval na formuláciu vzájomne zmluvne dohodnutých práv a povinností medzi žalobcom a žalovaným a vyvodzoval odlišné zmluvné dôsledky z tejto formulácie od okresného súdu, tak je nevyhnutné zo strany krajského súdu uviesť, že pre uzavretú zmluvu o dielo v písomnej forme bolo určujúce a podstatné to, čo bolo nielen zmluvným stranám, ale aj konajúcim súdom poznateľné z textu takejto písomnej listiny. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení, aj krajský súd dospel záveru, že zmluvné strany dohodli podmienky a dobu platenia odlišne od ustanovenia § 548 ods. 1 vety druhej Obchodného zákonníka, pretože vznik nároku na zaplatenie ceny diela strany viazali na vystavenie faktúr. Teda, ak podmienka pre vznik nároku na zaplatenie ceny diela, predvídaná zmluvou bola splnená, potom záver okresného súdu o tom, že úhrada faktúr nebola závislá na dokončení diela, bol správny. Len na doplnenie sa uvádza, že dohoda zmluvných strán v časti zmluvy „Spôsob vyplácania prác na etapy“ zahŕňa v sebe len dojednanie „po ukončení a prebratí jednotlivej steny“, bez formulácie „vykonanie diela“, čo je potrebné vyložiť len ako ďalší dohodnutý predpoklad pre vznik nároku na zaplatenie ceny, t.j. oprávnenie žalobcu na vystavenie faktúry v zmysle dispozitívneho ustanovenia § 548 ods. 1 veta druhá Obchodného zákonníka. Žalobca tak vystavil faktúry v súlade so zmluvným dojednaním a tieto doručil žalovanému, čo potvrdili predložené podacie lístky, potvrdenia o doručení zásielok (č.l. 47-52 spisu).

40. K námietke žalovaného, že žalobca nepreukázal odovzdanie prác žalovanému a ani výzvu na ich prevzatie, teda neunesol dôkazné bremeno, tak odvolací súd poukazuje na to, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy o dielo nevyplývala povinnosť žalobcu práce vykonávané podľa rozsahu vyjadrenom v zmluve o dielo, odovzdať žalovanému formou písomnej zápisnice podľa § 554 ods. 6 Obchodného zákonníka. Spísanie preberacieho protokolu nebolo podmienkou pre splnenie povinnosti žalobcu vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela žalovanému a ani nebolo podmienkou pre vznik nároku na zaplatenie dohodnutej ceny diela formou vystavenia faktúr.

41. Zo skutkových zistení ďalej vyplývalo to, že žalobca umožnil žalovanému s dielom v rozsahu vykonaných prác nakladať v zmluvne dohodnutom mieste plnenia v zmysle § 554 ods. 1 Obchodného zákonníka, čo vyplývalo aj zo stanoviska spoločnosti STAVIZOL, s.r.o. (investor), ktorá potvrdila, že k prevzatíu diela na SO 03 Kamence od žalovaného došlo, ako aj, že došlo k vyplateniu vykonaných prác žalovanému. Z uvedeného, ak sa aj žalovaný bránil tvrdenou vadnosťou diela, v ktorej súvislosti poukazoval tiež na uvedené stanovisko investora STAVIZOL, s.r.o., potom zákonite muselo byť toto dielo ním prevzaté, aby mohlo dôjsť k posúdeniu a konštatovaniu, či dielo má alebo nemá vady a v akom rozsahu a kto za tieto vady zodpovedá. Z uvedeného preto námietka neodovzdania dohodnutého rozsahu prác podľa zmluvy o dielo žalobcom žalovanému nebola zhodnotená ako dôvodná.

42. Za stavu, že žalovaný nepreukázal svoju obranu, tak potom bolo nevyhnutné v rámci odvolacieho konania rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie, pretože bola splnená zmluvná a zákonná podmienka pre uplatnený žalobcov nárok, a to cenu diela. Ak okresný súd tomuto nároku žalobcu vyhovel spolu aj s úrokom z omeškania, tak jeho rozhodnutie bolo potvrdené podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v spojení aj so závislým výrokom, ktorým žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému. Nebolo zistené nedostatočné posúdenie skutkového stavu, ani nesprávne právne zhodnotenie, pretože okresný súd na úplne zistený skutkový stav aplikoval správny právny predpis, a to jednotlivé zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka tak, ako sú citované v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu, na ktoré krajský súd poukazuje.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 369 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Podľa výsledku odvolacieho konania úspešnou stranou sporu bol žalobca, ktorému bol voči žalovanému priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie tak, ako to vyplýva z ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.